

Anna Arnoldová

Sociální zabezpečení I

sociální zabezpečení v České republice
• lékařská posudková služba • pojistné
systémy sociálního zabezpečení

Anna Arnoldová

Sociální zabezpečení I

sociální zabezpečení v České republice
• lékařská posudková služba • pojistné
systémy sociálního zabezpečení

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

PhDr. Anna Arnoldová

SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ I

Recenze:

JUDr. Jan Přib

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

© Grada Publishing, a.s., 2012

Cover Photo © allphoto, 2012

Vydala Grada Publishing, a.s.

U Průhonu 22, Praha 7

jako svou 4799. publikaci

Odpovědný redaktor Mgr. Jan Lomíček, Mgr. Zuzana Lomíčková

Sazba a zlom Jana Řeháková, DiS.

Počet stran 352

1. vydání, Praha 2012

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

Názvy produktů, firem apod. použité v této knize mohou být ochrannými známkami nebo registrovanými ochrannými známkami příslušných vlastníků, což není zvláštním způsobem vyznačeno.

ISBN 978-80-247-3724-9

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

ISBN 978-80-247-8023-8 ve formátu PDF

ISBN 978-80-247-8024-5 ve formátu EPUB

Obsah

Seznam zkratk	7
1 Sociální zabezpečení v České republice	9
1.1 Organizace a řízení sociálního zabezpečení	12
1.2 Způsobilost k právním úkonům	22
2 Důležité pojmy v sociálním zabezpečení	31
3 Minimální příjem	41
3.1 Životní a existenční minimum	41
3.2 Minimální mzda	53
3.3 Problematika mladistvých zaměstnanců	61
4 Lékařská posudková služba	65
5 Pojistné systémy sociálního zabezpečení	81
5.1 Důchodové pojištění	81
5.1.1 Systém povinného důchodového pojištění	83
5.1.2 Dobrovolné důchodové pojištění	99
5.1.3 Druhy důchodů	103
5.1.4 Řízení ve věcech důchodového pojištění	130
5.1.5 Penzijní připojištění se státním příspěvkem v ČR ...	138
5.2 Nemocenské pojištění	145
5.2.1 Druhy dávek nemocenského pojištění	154
5.2.2 Dočasná pracovní neschopnost	172
5.2.3 Organizace a provádění nemocenského pojištění ...	183
5.2.4 Soukromé nemocenské pojištění	200
5.3 Veřejné zdravotní pojištění	203
5.3.1 Zdravotní služby v České republice	216
5.3.2 Systém zdravotního pojištění	223
5.3.3 Práva a povinnosti pojištěnců	239
5.3.4 Regulační poplatky ve zdravotnictví	262
5.3.5 Zdravotní služby a zdravotní péče	272
5.3.6 Specifické zdravotní služby	322

6 Seznam právních předpisů	337
Seznam použité literatury	341
Internetové zdroje	343
Rejstřík	345

Seznam zkratk

ADP	agentura domácí péče
ČLK	Česká lékařská komora
ČR	Česká republika
ČSK	Česká stomatologická komora
ČSSZ	Česká správa sociálního zabezpečení
ČSÚ	Český statistický úřad
DNZS	dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav
DP	důchodové pojištění
DPN	dočasná pracovní neschopnost
DVZ	denní vyměřovací základ
EHS	Evropské hospodářské společenství
EM	existenční minimum
ES	Evropské společenství
EU	Evropská unie
FN	fakultní nemocnice
HIV	<i>human immunodeficiency virus</i>
IČO	identifikační číslo organizace
ILO	Mezinárodní organizace práce
KLP	kontrolní lékařská prohlídka
KPÚP	krajská pobočka Úřadu práce
LDN	léčebna dlouhodobě nemocných
LPS	lékařská posudková služba
LSPP	lékařská služba první pomoci
MF	ministerstvo financí
MKN	Mezinárodní klasifikace nemocí
MO	ministerstvo obrany
MOP	Mezinárodní organizace práce
MPSV	ministerstvo práce a sociálních věcí
MS	ministerstvo spravedlnosti
MSSZ	Městská správa sociálního zabezpečení v Brně
MŠMT	ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
MZ	ministerstvo zdravotnictví
NH	národní hospodářství
NZIS	Národní zdravotnický informační systém
NKÚ	Nejvyšší kontrolní úřad

NP	nemocenské pojištění
ONP	orgán nemocenského pojištění
o. p. s.	obecně prospěšná společnost
OSSZ	Okresní správa sociálního zabezpečení
OSVČ	osoba samostatně výdělečně činná
OÚORP	obecní úřad obce s rozšířenou působností
OZZ	osoba zdravotně znevýhodněná
PK MPSV	Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí
PN	pracovní neschopnost
PPM	peněžitá pomoc v mateřství
PSSZ	Pražská správa sociálního zabezpečení
RE	Rada Evropy
SCBI	<i>Steering Committee on Bioethics</i>
Sb.	Sbírka zákonů
Sb. m. s.	Sbírka zákonů mezinárodních smluv
SPZ	státní politika zaměstnanosti
SR	Slovenská republika
SSP	státní sociální podpora
SVČ	samostatná výdělečná činnost
SZO	Světová zdravotnická organizace
ÚP ČR	Úřad práce České republiky
USA	Spojené státy americké
ÚZIS	Ústav zdravotnických informací a statistiky
VZP	Všeobecná zdravotní pojišťovna
WHO	Světová zdravotnická organizace (<i>World Health Organization</i>)
ZZ	zdravotnické zařízení
ŽM	životní minimum

1 Sociální zabezpečení v České republice

Všeobecně mají sociální reformy, které jsou prosazovány v současné době v Evropě a jejichž prvky lze vysledovat i v procesu transformace sociální oblasti v naší republice, některé společné rysy:

- **výdaje na sociální účely** je potřeba snížit, a to ve všech státech Evropské unie (EU). Redukce těchto výdajů je však obtížná, protože krácení sociálních jistot je krajně nepopulárním opatřením, které odsuzují občané a reprezentace levicových stran;
- **pohled na otázku, co je a co není sociálně spravedlivé** – zásadou sociální politiky musí být adresnost; paušální poskytování sociálních dávek (např. příspěvky na nezaopatřené děti) je nespravedlivé a často vede k plýtvání omezenými zdroji;
- **trend k marketizaci a komercializaci služeb** – obligatorní systém pojištění (zdravotního a sociálního) musí být doplněn funkčním systémem dobrovolného (fakultativního) pojištění jednotlivců; občan musí být zodpovědný za svůj sociální standard, a proto by měl také sám pamatovat „na zadní kolečka“ nebo na obtížné životní situace.

Reforma sociálního systému byla v České republice (ČR) zahájena a opírá se dle V. Krebse o **tři vzájemně propojené oblasti (pilíře)**.

Prvním pilířem je systém sociálního pojištění, který řeší sociální situace, na něž je možné se dopředu připravit odkladem části finančních prostředků k řešení budoucí sociální situace; druhým pilířem je systém státní sociální podpory, který řeší sociální situace, jež stát obecně uzná za potřebné; třetím pilířem je systém sociální pomoci, který řeší situace sociální nebo hmotné nouze. Tyto pilíře mají základ ve třech rozdílných typech sociálních situací, které řeší.

První pilíř – sociální pojištění – řeší takové sociální situace, na které je možné se dopředu připravit, a to ve smyslu odkladu části finančních prostředků k řešení budoucí sociální situace. Jde např. o případy ztráty zaměstnání (pojištění v nezaměstnanosti, tj. příspěvek na státní politiku zaměstnanosti), ztrátu zdraví (zdravotní pojištění), krátkodobou ztrátu pracovní schopnosti (nemocenské pojištění), dlouhodobou ztrátu pracovní schopnosti (důchodové pojištění), ztrátu výdělečných schopností v důsledku pracovního úrazu nebo nemoci z povolání (úrazové pojištění). Jedná se jak o krátkodo-

bé sociální události (pracovní neschopnost, těhotenství a mateřství, ošetřování člena rodiny), které jsou řešeny nemocenským pojištěním, tak i o dlouhodobé sociální události (stáří, invalidita, ovdovění a osiření), řešené důchodovým pojištěním. Občan pojištěním odkládá část svých příjmů, část své spotřeby na budoucí nejistou sociální událost a chrání se tak před negativními důsledky těchto situací a současně vytváří fondy, které umožňují, aby byl zabezpečen v situacích, které by sám ze svých příjmů zajistit nemohl. Postupně se vytvářejí i správní orgány disponující s těmito fondy. Sociální pojištění je občanova jistota, stát k ní vytváří právní rámec a stanoví základní podmínky a limity.

Systém sociálního pojištění je navíc strukturován do třech úrovní. **První úroveň** systému je systém základní, který je povinný, definovaný státem a je státem také garantovaný. **Druhá úroveň** je založena na vztazích uvnitř sociálních skupin. Je založena na určité mezigenerační solidaritě. **Třetí úroveň** je pak založena na zcela individuálním přičinění a rozhodnutí každého občana. Prvky státní či kolektivní garance a solidarity zde neexistují vůbec nebo jsou potlačeny na minimum. Tento systém je založen většinou na komerčním principu, jakým je např. životní pojištění, stavební spoření, penzijní pojištění, nákup nemovitostí, akcií apod., a to eventuálně s určitou státní podporou.

První pilíř tzv. „pojistných systémů“ se týká všech obyvatel v ČR (tedy 100 %), neboť vždy patří do těchto systémů, i když si pojistné nehradí. Stát např. hradí pojistné na veřejné zdravotní pojištění za nezaopatřené děti, za příjemce dávek důchodového pojištění apod. I v systému důchodového pojištění má nárok na invalidní důchod pojištěnec, který do tohoto systému neodvedl žádné pojistné (tzv. invalidita z mládí).

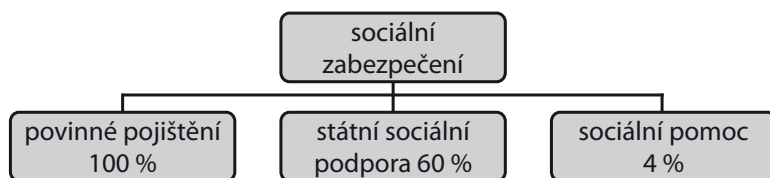
Druhý pilíř, státní sociální podpora (zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, dále jen Z 117/95), řeší sociální situace, které stát obecně uznává za potřebné k řešení. Vesměs jde o takové situace, jako je mateřství, výchova dítěte v rodině, péče o zdravotně postiženou osobu v rodině, sociálně právní ochrana rodiny a dítěte, sociální prevence před patologickými jevy. Státní sociální podpora se tak stává nástrojem sociálního přerozdělení (zejména mezi bezdětnými a rodinami s dětmi, mezi občany s vyššími příjmy a občany s nižšími příjmy) a projevem so-

ciální solidarity. Věcně sjednocuje dávky obsažené dříve v různých systémech a vychází z ověření skutečné příjmové situace rodin s dětmi, přičemž platí zásada, že úroveň pomoci se bude růstem vlastních příjmů snižovat. Dávky státní sociální podpory jsou rozděleny na dvě skupiny, a to na dávky, které jsou podmíněny příjmem rodiny a hlavním kritériem pro jejich stanovení je životní minimum, druhou skupinu tvoří dávky, které jsou nezávislé na příjmu rodiny, např. rodičovský příspěvek, pohřebné. Pro poskytnutí jednotlivých dávek jsou stanoveny příjmové hranice. Základním kalkulačním prvkem je životní minimum, které umožňuje dohodnutým systémem koeficientů ohodnotit sociální důsledky různých státem akceptovaných sociálních situací v životě občana a rodiny a stanovit individuální výši podpory. Jde o systém nárokových dávek, poskytovaných jednotně na území celého státu a financovaných prostřednictvím státního rozpočtu, tedy nejširší sociální solidaritou, přes daně. Zatímco do platnosti Z 117/95 většinu těchto dávek vypláceli zaměstnavatelé, na jeho základě se vyplácení dávek soustředilo do jednoho centra, a to na orgány státní sociální podpory (Úřad práce ČR – pražské generální ředitelství, 14 krajských poboček a 423 kontaktních pracovišť). Týká se zhruba 60 % obyvatel.

Třetí pilíř, sociální pomoc, řeší situace sociální nebo hmotné nouze a týká se přibližně 4 % obyvatel. Za sociální nouzi se považuje taková situace, kdy se člověk o sebe nemůže nebo nedokáže postarat. Může to být bezmocnost, a to jak fyzická, tak duševní (alkoholismus, drogy) nebo jejich kombinace. Jde o to pomoci člověku vrátit se do stavu sociální suverenity. Za hmotnou nouzi se považuje ta situace, kdy člověk žije pod hranicí životního minima a nemůže si příjem zvýšit zejména vlastní prací. Toto je jediný systém, ve kterém se testuje příjmová a majetková situace občana, tedy kdy musí doložit, že je opravdu chudý. Tradičními součástmi činnosti jsou sociální dávky a sociální služby.

Finančně je třetí pilíř řešen jak ze zdrojů státního rozpočtu, tak z rozpočtu obcí, různých dobrovolných organizací a nadací. Organizační struktura je většinou protažena až na nejnižší článek správy, tzn. obce nebo města, ve spolupráci s různými nadacemi, sdruženími svépomocného nebo charitativního rázu, např. Armáda spásy, Diakonie, Charita a další církevní a občanské aktivity.¹

¹ KREBS, V. Sociální zabezpečení. *Sociální politika*, 1994, 20, 7-8, s. 1.

Obr. 1.1 *Struktura sociálního zabezpečení v České republice*

Kontrolní otázky

Mezi pojistné systémy sociálního zabezpečení patří:

1. **zdravotní pojištění, nemocenské pojištění a důchodové pojištění,**
2. státní sociální podpora,
3. sociální služby, sociální pomoc a zdravotní pojištění,
4. důchodové zabezpečení.

Státní sociální podpora řeší:

1. **sociální situace, které stát obecně podporuje a uznává za potřebné k řešení,**
2. situace, na které si občan odkládá část svých předků ve formě pojistného,
3. sociální situace hmotné nouze,
4. sociální situace související se zdravotním stavem.

Sociální pomoc a sociální služby řeší:

1. **třetí pilíř sociálního zabezpečení,**
2. druhý pilíř sociálního zabezpečení,
3. první pilíř sociálního zabezpečení,
4. všechny pojistné systémy.

1.1 Organizace a řízení sociálního zabezpečení

V zájmu přehledné orientace si zde vysvětlíme organizaci, řízení a působnost jednotlivých státních orgánů, které jsou zohledněny v jednotlivých právních předpisech a které se podílejí na filozofické a praktické činnosti sociální politiky v ČR.

Základními právními předpisy jsou:

- zákon č. 36/1960 Sb., o územním členění státu, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů; zákon upravuje organizační uspořádání sociálního zabezpečení, působnost ČSSZ, OSSZ a orgánů státní správy v sociálním zabezpečení a k výběru příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, úkoly občanů a organizací při provádění sociálního zabezpečení a řízení ve věcech důchodového pojištění, včetně řízení ve věcech pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (SPZ), státní sociální podpory (SSP), pomoci v hmotné nouzi a sociální péče,
- zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů.

„**Veřejnou správou** se rozumí výkon moci svěřené buďto státním orgánům, nebo orgánům územní samosprávy. Přitom výkon moci státními orgány se nazývá státní správa a výkon moci orgány územní samosprávy se dále rozděluje podle toho, zda tyto orgány vykonávají vlastní, tedy samostatnou působnost, anebo zda vykonávají působnost svěřenou jim státem, tzv. přenesenou působnost. Platí, že výkonem veřejné správy se rozumí jak výkon státní správy, tak výkon přenesené i samostatné působnosti.

Agendy sociálního zabezpečení jsou zajišťovány výkonem státní správy anebo v přenesené působnosti, oblast sociálních služeb je v samostatné působnosti obcí a krajů (jedná se o zajišťování a rozvoj sociálních služeb, řada kompetencí je však i v této oblasti výkonem přenesené působnosti).“²

² ČEVELA, R. a kol. *Příručka pro posudkovou službu úřadu práce*. Praha: MPSV 2006, s. 8.

K zajištění výkonu státní správy disponuje resort práce a sociálních věcí několika státními orgány. Ústředním orgánem státní správy je Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV), které je především orgánem koncepčním, kontrolním a řídicím. Řídí činnost podřízených orgánů státní správy, kterými jsou Česká správa sociálního zabezpečení (ČSSZ), jejímiž organizačními složkami jsou Okresní správa sociálního zabezpečení (OSSZ) a v Praze Pražská správa sociálního zabezpečení, a Úřad práce ČR. Přitom platí, že ČSSZ a OSSZ jsou orgány státní správy určené k výkonu sociálního pojištění (důchodového a nemocenského pojištění a od 1. 1. 2013 také úrazového pojištění). Úřad práce ČR a jeho krajské pobočky jsou orgány státní správy určené k výkonu agend zaměstnanosti. Do jeho kompetence bylo v roce 2004 svěřeno i rozhodování o dávkách státní sociální podpory.³ Od 1. 1. 2012 pak všechny dávky tzv. nepojistných systémů, tj. hmotné nouze, příspěvku na péči i dávky pro osoby se zdravotním postižením.

Jestliže zákon používá označení, že:

- nositelem určité kompetence je krajský nebo obecní úřad, je nutno tento obrat vykládat vždy tak, že jde o výkon přenesené kompetence;
- nositelem určité kompetence je kraj nebo obec, pak jde o výkon samostatné působnosti.⁴

Výkon samostatné působnosti zajišťuje každá obec a každý kraj. Stejně tak, stanoví-li zákon, že agenda je v kompetenci krajského úřadu nebo obecního úřadu, znamená to, že o daných otázkách může rozhodovat každý krajský úřad, resp. každý obecní úřad, pochopitelně ale v mezích své místní příslušnosti. Protože však obcí je v ČR více než 6000, zákon o obcích (č. 128/2000 Sb.) definuje zvláštní typy obcí, jimž potom zvláštní zákony svěřují výkon přenesené působnosti. Typově starší jsou pověřené obecní úřady, které existovaly již v době existence okresních úřadů. Obcí s pověřenými obecními úřady je téměř 400 (zákon č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností, ve znění pozdějších předpisů).

³ ČEVELA, tamtéž, s. 8.

⁴ ČEVELA, tamtéž, s. 8.

Druhým zvláštním typem obcí, jimž je svěřován výkon přenesené působnosti, jsou obce s obecními úřady s rozšířenou působností. Tento zvláštní typ obcí vznikl v souvislosti se zrušením okresních úřadů, ovšem vzhledem k hustotě jejich rozmístění na území státu představuje síť zhruba třikrát hustší, než byla síť okresních úřadů (a než je síť OSSZ, které jsou zřízeny v územních obvodech okresů podle zákona č. 36/1960 Sb., o územním členění státu, ve znění pozdějších předpisů), avšak přibližně poloviční ve srovnání s pověřenými obecními úřady.

Sociální zabezpečení podle § 2 Z 582/91 zahrnuje důchodové pojištění.

Orgány sociálního zabezpečení podle Z 582/91 jsou:

- a) ministerstvo práce a sociálních věcí,
- b) česká správa sociálního zabezpečení,
- c) okresní správy sociálního zabezpečení,
- d) ministerstvo vnitra,
- e) ministerstvo spravedlnosti,
- f) ministerstvo obrany.

Působnost obcí a obecních úřadů na úseku sociální péče

Obec organizuje a poskytuje sociální péči občanům ve stanoveném rozsahu. Za tím účelem ve spolupráci se státními orgány, občanskými sdruženími, církvemi, charitativními a jinými organizacemi a jednotlivci vyhledává občany, kteří potřebují sociální péči. Pokud poskytování služeb a dávek, které je třeba těmto občanům poskytnout, není v působnosti obce, upozorní na tyto občany OÚORP, popřípadě jim poskytnutí dávek a služeb zprostředkuje.

V rámci péče o těžce zdravotně postižené občany obec v samostatné působnosti napomáhá zapojení těžce zdravotně postižených občanů do kulturního a společenského života a podílí se na řešení otázek bydlení těžce zdravotně postižených občanů.

Ve věcech, ve kterých rozhoduje nebo činí opatření obec, se žádost podává obecnímu úřadu. V ostatních případech, ve kterých rozhoduje nebo činí opatření pověřený obecní úřad nebo OÚORP anebo krajský úřad, se žádost podává tomuto orgánu.

Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR mimo jiné:

- řídí a kontroluje výkon státní správy v sociálním zabezpečení,
- řídí ČSSZ,
- zajišťuje úkoly vyplývající z mezinárodních smluv v sociálním zabezpečení,
- zajišťuje úkoly související s dalším rozvojem sociálního zabezpečení.

Dále posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku OSSZ. Za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.

Pro ČSSZ poskytuje potřebné údaje o době vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání a datu přiznání a výši podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci a o pracovních úrazech a nemocích z povolání kvůli plnění úkolů vyplývajících pro ni v sociálním zabezpečení z práva Evropských společenství a z mezinárodních smluv o sociálním zabezpečení.

Ministr práce a sociálních věcí může odstraňovat tvrdosti, které by se vyskytly při provádění sociálního zabezpečení, a může pověřit správu sociálního zabezpečení, aby odstraňovaly tvrdosti v jednotlivých případech. V podstatě se jedná o situace, které neřeší sám zákon. Žadatel si podává písemnou žádost, ve které musí uvést rodné číslo, jméno, příjmení a svou adresu. Na toto řízení se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

Česká správa sociálního zabezpečení je největší a zcela výjimečnou finančně-správní institucí státní správy ČR. Spravuje věci více než 8,3 milionům pojištěnců, z toho jsou více než 2 miliony 819 tisíc důchodců. Vyplácí přes 3 miliony 446 tisíc důchodů a v průměru 220 tisíc dávek nemocenského pojištění měsíčně. Součástí ČSSZ je také lékařská posudková služba.

Česká správa sociálního zabezpečení:**a) rozhoduje**

- o dávkách důchodového pojištění a zařizuje výplaty těchto dávek,
- o povinnosti občana vrátit dávku důchodového pojištění poskytnutou neprávem nebo v nesprávné výši, pokud je o této dávce oprávněna rozhodovat,

- o povinnosti organizace nahradit neprávem vyplacené částky na dávce důchodového pojištění,
- o odvoláních ve věcech, v nichž v prvním stupni rozhodla OSSZ,
- o odstranění tvrdostí, které by se vyskytly při provádění sociálního zabezpečení, pokud jí bylo v jednotlivých případech svěřeno,
- o převodech důchodových práv a zařazuje tyto převody;
- b) jedná před soudem v řízení o přezkoumání rozhodnutí ve věcech sociálního zabezpečení;
- c) plní úkoly při výplatě dávek sociálního zabezpečení do ciziny;
- d) řídí a kontroluje činnost OSSZ;
- e) zajišťuje plnění úkolů vyplývajících z práva ES a plnění úkolů vyplývajících z mezinárodních smluv v oblasti důchodového pojištění;
- f) zajišťuje vydávání tiskopisů;
- g) vede registr pojištěnců důchodového pojištění;
- h) vyrozumívá OSSZ o tom, že občan, který je dočasně práce neschopným, byl uznán invalidním na základě soudního řízení o žalobě;
- ch) zajišťuje podklady k posuzování zdravotního stavu v rozsahu vyplývajícím z přímo použitelných předpisů EU a z mezinárodních smluv;
- i) posuzuje zdravotní stav v rozsahu stanoveném tímto zákonem (§ 5 Z 582/91).

Okresní správy sociálního zabezpečení se zřizují pro obvody, které jsou shodné s územními obvody okresů. Na území hlavního města Prahy vykonává působnost OSSZ Pražská správa sociálního zabezpečení, v Brně Městská správa sociálního zabezpečení – MSSZ.

Ministerstvo práce a sociálních věcí poskytuje ČSSZ pro plnění úkolů vyplývajících pro ni v sociálním zabezpečení z práva Evropských společenství a z mezinárodních smluv potřebné údaje o době vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání a datu přiznání a výši podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci a o pracovních úrazech a nemocech z povolání. Dále je MPSV oprávněno vyžadovat od České pojišťovny, a. s., Kooperativy, pojišťovny, a. s. a od Státního zdravotního ústavu údaje o pracovních úrazech a nemocech z povolání; ty jsou povinny této žádosti vyhovět a údaje bezplatně zaslat MPSV do 30 dnů od vyžádání.